

בש"פ 1223/17 - עפאף גילאוי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 1223/17

לפני:
כבוד השופט נ' הנדל
עפאף גילאוי

העוררת:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו
במ"ת 18333-10-14 שניתנה על ידי השופט ב' שגיא

עו"ד אורית חיון; עו"ד מיכל עורקבי;

בשם העוררת:

עו"ד דין כוכבי

עו"ד מיכל רגב; עו"ד רביד שיפמן; עו"ד רותי שביט

בשם המשיבה:

החלטה

מונח בפניי ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (מ"ת 18333-10-14, כבוד השופט ב' שגיא), לפיה נדחתה בקשת העוררת לעיון חוזר בעניין המשך מעצרה עד לסיום ההליכים.

1. ברקע, כתב אישום שהוגש בתאריך 12.10.2014 נגד העוררת, בגין עבירות של רצח, מסירת ידיעות כוזבות ושיבוש מהלכי משפט. על פי הכתוב, בחודש אוגוסט 2014, העוררת רצחה אישה אחרת על רקע קיומו של קשר רומנטי בין המנוחה לבין בן זוגה של העוררת. עוד נטען, כי העוררת השליכה את גופתה של המנוחה במקום פתוח, וכי בשרה נאכל על ידי חיות. בהמשך, העוררת העלילה על בן זוגה כי הוא שביצע כביכול את מעשה הרצח, ועקב כך הלה נעצר למשך כ-5 שבועות. צוין, בין היתר, כי העוררת הוציאה כרטיס סים מהטלפון הנייד של המנוחה, התקינה אותו במכשיר הטלפון השייך לה, ושלחה הודעות לבן-זוגה לפיהן המנוחה מבקשת להיפרד ממנו ואינה חפצה בקשר עמו. כל זאת כך שנחזה כי ההודעות נשלחו על ידי המנוחה.

מעצרה של העוררת הוארך מעת לעת על ידי בית משפט זה, מכוח סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים). בתאריך 10.7.2016, האריך חברי השופט נ' סולברג את מעצרה של העוררת ב-90 ימים נוספים, החל מיום 6.7.2016 (בש"פ 5050/16). נקבע כי על שירות המבחן להגיש תסקיר עדכני, תוך בחינת האפשרות לחלופת מעצר במעון סגור לנשים מוכות בפיקוח אלקטרוני. בסופו של דבר הוחלט כי חלופה מוסדית זו איננה מתאימה.

בתאריך 29.9.2016, החליט חברי השופט מ' מזוז על הארכת מעצרה של העוררת ב-90 ימים נוספים, מיום 4.10.2016 (בש"פ 7401/16). צוין בהחלטה זו כי העוררת עצורה מזה כשנתיים ימים, כאשר התקדמות המשפט מוגבלת. הארכה ראשונה מכוח סעיף 62 לחוק המעצרים ניתנה מבלי שהמשפט החל. צוין כי פערים של כחצי שנה בין דיון לדיון אירעו יותר מפעם אחת בשנים 2015 ו-2016. כעת, כתב השופט מזוז, המצב הוא כי לאחר הדיון האחרון שהתקיים ב-29.6.2016, הדיון הבא קבוע רק בינואר 2017. בית משפט זה לא היה מוכן לקבל כי יציאה לשבתון של מותב בית משפט יכול להצדיק בנסיבות המתוארות עיכוב של יותר מחצי שנה בניהול המשפט. בד בבד עם החלטה להאריך את המעצר, הורה השופט מזוז לשירות המבחן "להכין בהקדם תסקיר מעצר... במסגרתו תיבחן חלופת מעצר... לאו דווקא חלופה מוסדית". נקבע כי התסקיר יוגש לבית המשפט המחוזי אשר ידון בו בגדר בקשה לעיון חוזר "ויחליט בו בהתאם למכלול הנסיבות הרלבנטיות כאמור". בהתאם לכך, התקיים הדיון מושא ערר זה. בית המשפט המחוזי דחה כאמור את הבקשה, ומכאן הערר.

2. הסנגורית הסתייגה מהחלטת בית המשפט המחוזי בשלושה מישורים. הראשון, הוא בהתייחס לקביעה שנשקפת מן העוררת מסוכנות ברמה גבוהה, תוך הפניה למידע מודיעיני. לשיטת הסנגורית, החלטת השופט מזוז ניתנה על-אף שהדברים הונחו גם בפניו. המישור השני נסוב סביב טענת הסנגורית כי הגם שרק במקרים חריגים יש להורות על שחרור נאשם המואשם ברצח לחלופת מעצר, מקרנו נמנה בין אלה. המישור השלישי הוא טענתה כי המשפט עשוי להימשך זמן רב. זאת במענה לטענת באת כוח המדינה לפיה קצב ההליך השתנה בעקבות החלטת השופט מזוז, ונקבעו 12 ישיבות לשמיעת ראיות.

3. המסגרת לערר זה מצויה בהחלטת חברי השופט מזוז. בית המשפט המחוזי נקרא כאמור לשקול מחדש את המשך מעצרה של העוררת, על-רקע הדחיות הרבות בניהול ההליך, לרבות דחיית שמיעת התיק לזמן רב עקב יציאת המותב לשבתון כאמור. ודוק, צודקת באת כוח המדינה באומרה כי אין בהחלטת בית משפט זה הוראה לשחרר את העוררת – אלא לשקול את מכלול הנסיבות. כך נהג בית המשפט המחוזי. המסוכנות של העוררת עולה לכאורה ממעשיה המתוארים בצורה מובהקת, אף ללא התייחסות לחומר המודיעיני. יש לזכור כי תכלית חלופת המעצר היא להשיג את מטרת המעצר בדרך שפוגעת פחות בחירותו של הנאשם המסוים. במובן זה, נלקחה בחשבון חריגות המקרה האמורה, ברם שאלת המשך מעצרה של העוררת עודנה תלויה בהתאמת החלופה. במכלול השיקולים, לא ניתן להתעלם לגמרי מרמת המסוכנות ה"גבוהה ביותר", כלשון בית המשפט המחוזי, העולה לכאורה מנסיבות המעשה

והעושה. והעיקר, שירות המבחן בחן, בצורה מפורטת, שורה של מפקחים שונים שהוצעו. בסופו של דבר הובעה בתסקיר המעצר הסתייגות ברורה מחלופות שהוצעו, כך שלא נכללה בו המלצה לשחרור העוררת. עוד ציין בית המשפט המחוזי כי בכוונת ההרכב לסיים את פרשת התביעה עד לחודש מאי. כאמור, הוספו תאריכים רבים להמשך שמיעת המשפט.

4. על רקע כל אלה, אינני סבור כי בית המשפט המחוזי סטה מהמנדט שניתן לו על-ידי בית המשפט העליון בהחלטת השופט מזוז. העניין נבדק בהתאם לתוכן החלטה זו. מסקנת בית המשפט המחוזי כי אין בנמצא חלופה שיש בה כדי לאפשר את שחרור העוררת נומקה כדבעי. בהינתן זאת, נכון היה לתת משקל אף למסוכנות שעולה ממעשיה לכאורה של העוררת.

5. הערר נדחה.

ניתנה היום, ג' באדר התשע"ז (1.3.2017).

ש ו פ ט